Wiązka 2.

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

Adam Mickiewicz
***Dziady* część II**

CHÓR
Ciemno wszędzie, głucho wszędzie,
Co to będzie, co to będzie?

GUŚLARZ
Teraz wy, pośrednie duchy,
Coście u tego padołu
Ciemnoty i zawieruchy
Żyłyście z ludźmi pospołu;
Lecz, od ludzkiej wolne skazy,
Żyłyście nie nam, nie światu,
Jako te cząbry i ślazy[6],
Ni z nich owocu, ni kwiatu.
Ani się ukarmi zwierzę,
Ani się człowiek ubierze;
Lecz w wonne skręcone wianki
Na ścianie wiszą wysoko. […]
Was tym światłem i kadzidłem
Zapraszamy, zaklinamy. […]

DZIEWCZYNA
Tu niegdyś w wiosny poranki
Najpiękniejsza z tego sioła[7],
Zosia, pasając baranki,
Skacze i śpiewa wesoła.
La la la la
Oleś za gołąbków parę
Chciał raz pocałować w usta;
Lecz i prośbę, i ofiarę
Wyśmiała dziewczyna pusta.
La la la la
Józio dał wstążkę pasterce,
Antoś oddał swoje serce;
Lecz i z Józia, i z Antosia
Śmieje się pierzchliwie Zosia.
La la la la
Tak, Zosią byłam, dziewczyną z tej wioski.
Imię moje u was głośne,
Że chociaż piękna, nie chciałam zamęścia
I dziewiętnastą przeigrawszy wiosnę,
Umarłam, nie znając troski

[6] Cząber, ślaz – rośliny ozdobne.
[7] Sioło – osada, wieś.

Ani prawdziwego szczęścia.
Żyłam na świecie; lecz, ach! nie dla świata!
Myśl moja, nazbyt skrzydlata,
Nigdy na ziemskiej nie spoczęła błoni[8].
Za lekkim zefirkiem[9] goni,
Za muszką, za kraśnym[10] wiankiem,
Za motylkiem, za barankiem;
Ale nigdy za kochankiem.
Pieśni i fletów słuchałam rada:
Często, kiedy sama pasę,
Do tych pasterzy goniłam stada,
Którzy mą wielbili krasę;
Lecz żadnego nie kochałam.
Za to po śmierci nie wiem, co się ze mną dzieje,
Nieznajomym ogniem pałam;
Choć sobie igram do woli,
Latam, gdzie wietrzyk zawieje,
Nic mię nie smuci, nic mię nie boli,
Jakie chcę, wyrabiam cuda.
Przędę sobie z tęczy rąbki[11],
Z przezroczystych łez poranku
Tworzę motylki, gołąbki.
Przecież nie wiem, skąd ta nuda:
Wyglądam kogoś za każdym szelestem,
Ach, i zawsze sama jestem!
Przykro mi, bez ustanku
Wiatr mną jak piórkiem pomiata.
Nie wiem, czy jestem z tego, czy z tamtego świata.
Gdzie się przybliżam, zaraz wiatr oddali,
Pędzi w górę, w dół, z ukosa:
Tak pośród pierzchliwej fali
Wieczną przelatując drogę,
Ani wzbić się pod niebiosa,
Ani ziemi dotknąć nie mogę. […]

GUŚLARZ
Czego potrzebujesz, duszeczko,
Żeby się dostać do nieba? […]

DZIEWCZYNA
Nic mnie, nic mnie nie potrzeba!
Niechaj podbiegną młodzieńce,
Niech mię pochwycą za ręce,
Niechaj przyciągną do ziemi,
Niech poigram chwilkę z niemi.
Bo słuchajcie i zważcie u siebie,

---

[8] Błonie – duża przestrzeń, równina pokryta trawą.
[9] Zefir – łagodny wietrzyk.
[10] Kraśny – piękny, urodziwy.
[11] Rąbki – chusty.

Że według bożego rozkazu:
Kto nie dotknął ziemi ni razu,
Ten nigdy nie może być w niebie.

CHÓR
Bo słuchajmy i zważmy u siebie,
Że według bożego rozkazu:
Kto nie dotknął ziemi ni razu,
Ten nigdy nie może być w niebie.

Adam Mickiewicz, *Dziady* cz. II, https://lektury.gov.pl/lektura/dziady-czesc-ii

Zadanie 1.

Które wypowiedzenie zawiera informację o przeszłości Dziewczyny? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

A. *Nieznajomym ogniem pałam.*
B. *Wyglądam kogoś za każdym szelestem.*
C. *Ani wzbić się pod niebiosa, ani ziemi dotknąć nie mogę.*
D. *Lecz i z Józia, i z Antosia śmieje się pierzchliwie Zosia.*

Zadanie 2.

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Z wypowiedzi Dziewczyny wynika, że po śmierci dręczy ją

A. samotność.
B. nadmiar obowiązków.
C. lęk przed zemstą młodzieńców.
D. brak jakichkolwiek przyjemności.

Zadanie 3.

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Z historii Zosi wynika, że

A. zdrada zawsze zostanie ukarana.
B. miłość nie gwarantuje szczęścia.
C. uczuciami innych nie wolno gardzić.
D. szczęście polega na wybaczaniu win.

Zadanie 4.
Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Z *Dziadów* cz. II dowiadujemy się, że Dziewczyna odkupi swoje winy, gdy

A. poprosi o dwa ziarnka gorczycy.
B. odwzajemni uczucia ziemskich zalotników.
C. miną dwa lata jej tułaczki między niebem a ziemią.
D. odbędzie się uczta przygotowana przez młodzieńców.

Zadanie 5.
Oceń prawdziwość podanych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.

W *Dziadach* cz. II wraz z pojawieniem się Dziewczyny akcja dramatu przenosi się w inne miejsce.	**P**	**F**
W *Dziadach* cz. II chór współtworzy atmosferę grozy i tajemniczości.	**P**	**F**

Zadanie 6.
Oceń, czy poniższe informacje dotyczące funkcji środków stylistycznych we fragmencie *Dziadów* cz. II są prawdziwe. Wybierz P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Środek stylistyczny i przykład	Funkcja w utworze		
zdrobnienia: np. *muszką*, *motylkiem*, *barankiem*	oddają sposób postrzegania świata przez Zosię	**P**	**F**
porównanie: *wiatr mną jak piórkiem pomiata*	obrazuje sytuację, w jakiej znajduje się bohaterka	**P**	**F**

Zadanie 7.
Oceń prawdziwość stwierdzeń dotyczących obrzędu dziadów. Wybierz F przy zdaniu fałszywym.

1.	Dziady to nazwa obrzędu ludowego poświęconego zmarłym przodkom.	**F**
2.	Celem obrzędu dziadów było przywrócenie zmarłych do życia.	**F**
3.	Obrzędowi dziadów przewodniczył Guślarz.	**F**

Zadanie 8.

Odwołując się do całego utworu Adama Mickiewicza *Dziady* cz. II, ułóż podane niżej zdarzenia zgodnie z kolejnością chronologiczną. Wpisz litery (A–E) w kratki we właściwej kolejności.

A. Pojawienie się milczącego upiora.
B. Zebranie się pospólstwa w cmentarnej kaplicy.
C. Przywołanie przez Guślarza ducha Dziewczyny.
D. Spełnienie przez uczestników obrzędu prośby duchów lekkich.
E. Wygłoszenie przez chór przestrogi dotyczącej postępowania Widma.

Zadanie 9.

Obejrzyj zamieszczoną poniżej ilustrację.

Czy Twoim zdaniem ilustracja ta mogłaby być ilustracją do książki Adama Mickiewicza *Dziady* cz. II? Uzasadnij swoją odpowiedź. Podaj dwa argumenty, odwołujące się do utworu oraz załączonej ilustracji.

Stanowisko: ……..

Argument 1.: ……

……...

……...

Argument 2.: ……

……...

……...